

Životopis – Zdenka Benešová

Zdenka Benešová za svobodna Dušková se narodila 4. 2. 1930 ve vsi Mezholezy, což je část obce Miskovice. Její dětství a celkově dospívání bylo dle jejích slov hezké, pravděpodobně zejména kvůli tomu, že se jí její tatínek snažil dát takové dětství které on neměl. Rodiče se o ní a jejího bratra, který se narodil až 8 let po ní, hezky starali, měla sice i o 3 roky mladší sestru ale ta zemřela 2 hodiny po narození, její bratr zemřel v 72 letech. Do šesti let byla zvyklá pomáhat svému tatínkovi v kovárně, a od maminky se učila šít. Škola, kam chodila byla spojená ze dvou vesnic, Mezholez a Miskovice, chodila do třídy, která byla spojená z dětí ze tří ročníků tato škola byla nazývána Obecní škola. Po nástupu okupace, kdy do čela přišli Němci, se najednou vše změnilo a začala se učit němčina a místo Obecné školy dojíždět do Městské školy, která tehdy byla ve Vlašském dvoře v Kutné Hoře. Bylo to prý mnohem horší, protože většinou při cestě autobusem do Kutné Hory do školy vždy Němci kontrolovali, co má kdo v taškách a sama vnímala, že přestává mít takovou volnost. Poté co dochodila Měšťanskou školu, neboť se kvůli režimu zrušila Rodinná škola, byla jeden rok doma i když pořád chodila jednou týdně do školy v Suchdole. Díky tomu, že byla tehdy s maminkou zrovna v Kutné Hoře a slyšela v rozhlasu to, že Rodinná škola dělá zkoušky, které si tedy šla napsat, se dostala na školu. O druhé světové válce toho moc jako dítě nevěděla, věděla jen to, co se říkalo mezi lidmi. Zнала rodinu Židů, kteří byli, přesunuti do koncentračních táborů, jenom dva bratři to přežili a vrátili se zpět domů. Mezi jména původně tří bratrů byla jména Jiří Ohrenstein (Orten) a Ota Ohrenstein (Ornest). Na osvobození roku 1945 vzpomíná hezky, všude se prý tancovalo, zpívalo a všude byla radost. Svého manžela poznala, když šla do tanečních v Kutné Hoře. Cestování v době komunismu bylo náročné stejně jako žití, na které ona ale vzpomíná hezky. Za svůj život pracovala nejdříve doma, kde dělala nějaké domácí práce a později na zámku v Roztěži jako kuchařka kde obsluhovala zejména novináře, a ke konci pracovala v JZD. Nyní ve svých 95 letech žije v Suchdole společně s dalšími členy rodiny. Této ale i dalším generacím by vzkázala, aby na sebe byly hodní a aby nekradli a nelhali.